

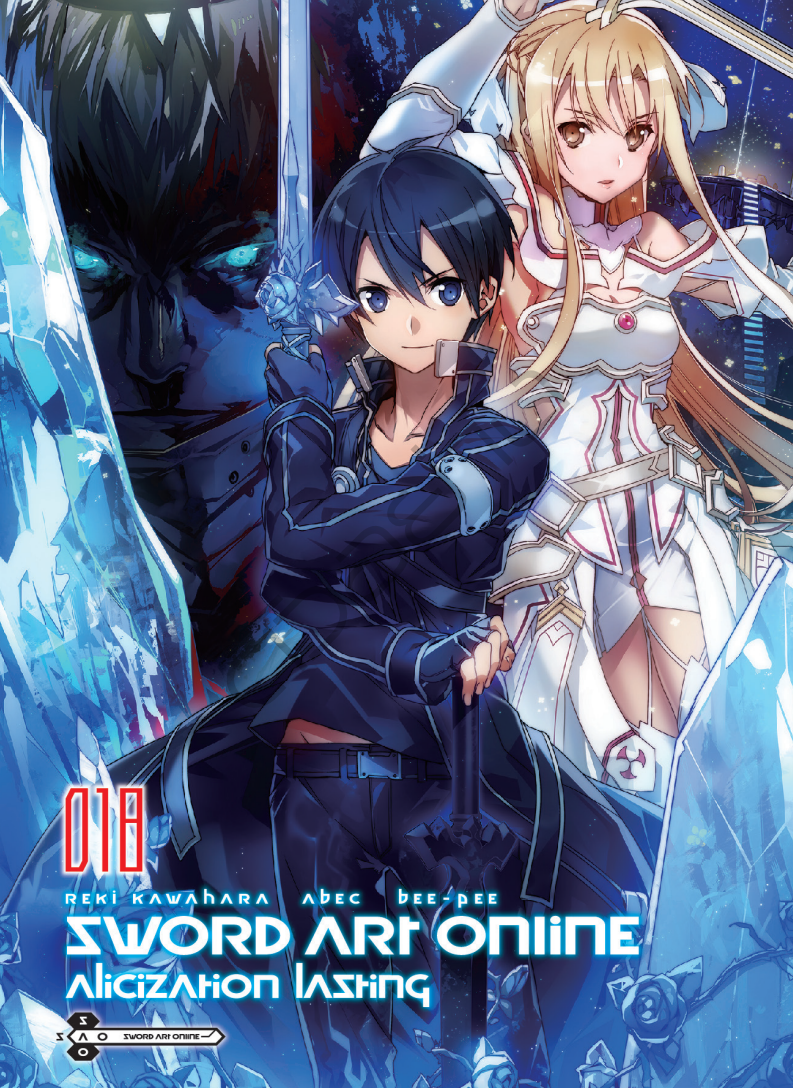
Reki
Kawahara
Illust : abec

S
W
O
R
D
A
R
T

ONLINE

ALICIZATION LASTING

018

018

REKI KAWAHARA ABEC BEE-PEE

ソードアートオンライン

ALICIZATION LASTING

[กลับมาแล้ว อาสินะ]

ศิริโตะ § เด็กหนุ่มที่ได้เข้ามาในอันเดอร์เวิลด์ในฐานะ <เด็กหลงทางแห่งเว็คเตอร์> หลังจบการต่อสู้กับบาทหลวงสูงสุดแอดมินิสเตรเตอร์ ก็ตกอยู่ในสภาพสูญเสียจิตใจ

[นายนี้

ชอบมาขโมยชิ้น
อยู่เรื่อยเลยนะ...]

§ โคลน์

หัวหน้ากิลด์ <ฟุรินคะซัง>
มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับ
คิริโตะ ล็อกอินจากโลกแห่ง
ความจริง เข้ามาเพื่อช่วยเหลือ
ชาวอันเดอร์เวิลด์

§ อาสินะ

สาวน้อยผู้ใช้เปียร์ ใช้ซูเปอร์
แอดแคน 01 <เทพผู้สร้างลเดเซีย>
ล็อกอินเข้ามาในอันเดอร์เวิลด์
เพื่อช่วยเหลือคิริโตะ

[.....ยินดีต้อนรับกลับมาจะ
คิริโตะคุง]

[คุณคิริโตะ...!!]

§ ซิลิก้า

บีสต์เทมเมอร์แห่ง <SAO> ล็อกอิน
จากโลกแห่งความจริง เพื่อช่วยเหลือ
ชาวอันเดอร์เวิลด์

[ให้ตายสิ...

จะว่านุ่่มบ่ามไม่เคยเปลี่ยน
หรือเหลวไหลตินะ.....]

§ ลิซเบ็ธ

มาสเตอร์เมสเซอร์แห่ง <SAO>
ล็อกอินจากโลกแห่งความจริง
เพื่อช่วยเหลือชาวอันเดอร์เวิลด์

[ความรู้สึก ความทรงจำ จิตใจ
และวิญญาณของแก...
ฉันจะกินมันให้หมดเดี๋ยวนี้แหละ]

กาเบรียล § หลังจากตายตอนที่ใช้ซูเปอร์แอ็คเคาน์ 04 <เทพแห่งความมืดเว็คเตอร์>
ก็ลือกรินเข้ามาอีกครั้งในฐานะ <สไตรเซอร์> เป้าหมายคือจับตัว <มิโกะ
แห่งแสง> อลิส

[เอาล่ะนะ กาเบรียล!!]

[อลิส นี่คือ เส้นทางเชื่อมต่อโยง
ถึงโลกแห่งนั้น...อันเดอร์เวิลด์!!]

[เซิร์ฟเวอร์ที่แอดเดรสนี้ระบุ
สรุปก็คือ.....]

— ขูลิ § โปรแกรมที่ปรึกษาทางใจในอดีต <SAO> เป็น AI แบบที่อดาวนักระดับ
สุดยอดของโลก

[หมายความว่า...
ไปได้ ไม่สิ กลับไปได้อย่างงั้นรี
กลับไปทีโลกแห่งนั้น...โลกของฉัน...]

อลิส § อัศวินบูรณภาพแห่ง <อันเดอร์เวิลด์> เป็น <มิโกะแห่งแสง>
พลังไทย์ที่ก้าวข้ามขีดจำกัดมาได้

สถานการณ์รบ <ศึกอันเดอร์เวิลด์>

วันที่สองของ <การทดลองแบกรับภาระครั้งสุดท้าย>

ประตูใหญ่ที่ศตวรรษออก

หุบเขาที่
อาสินะ
สร้างขึ้นมา

หน่วยกตอกองทัพโลกมนุษย์

กำลังเสริมจากโลกแห่งความจริง
นำโดยโคลน ลิซเบ็ธ ซิลิก้า เอเกล

อัครวินบุรณภาพ
เรนริ

สาวน้อย
นักดาบฝึกหัด
โรเนีย

สาวน้อย
นักดาบฝึกหัด
ทีเซ่

เวิลด์เอนด์อัลทาร์

“นี่เป็นเกมแต่ทำไมไม่ใช่เกม”

——คา야บะ อากิฮิโกะ โปรแกรมเมอร์ของ[ซอร์ดอาร์ทออนไลน์]

SWORD ART ONLINE
ALICIZATION LASTING

REKI KAWAHARA

ABEC

bee-pee

018

under world

อันเดอร์เวิลด์

<โลกมนุษย์>

»» หมู่บ้านรุคิด

คิริโตะ - <เด็กหลงทางแห่งเว็คเตอร์> ผู้มาเยือนจากโลกแห่งความจริง

ยูจิโอะ - เพื่อนของคิริโตะ เป็นพวกพ้องที่ร่วมกันต่อสู้

อลิส ซูเบิร์ก - เพื่อนสมัยเด็กของยูจิโอะ เคยละเมิดรายการต้องห้าม

ปู่กาลิตตา - นักบวชต้นไม้ยักษ์ <กิกัสซีเตอร์> รุ่นที่ 6 ก่อนหน้ายูจิโอะ

กาซุฟุ่ ซูเบิร์ก - พ่อของอลิส เป็นผู้ใหญ่บ้าน

ซาดินา ซูเบิร์ก - แม่ของอลิส

เซลก้า ซูเบิร์ก - น้องสาวของอลิส เป็นซิสเตอร์ฝึกหัด

อซาริยา - ซิสเตอร์ในโบสถ์ที่เซลก้าอาศัยอยู่

โอริค - พ่อของยูจิโอะ

ซูรินิยะ - พี่สาวคนโตของยูจิโอะ

โนเจล บาร์บอสซา - เจ้าของฟาร์มที่ใหญ่ที่สุดหมู่บ้าน

คอยด์ - ทำหน้าที่เป็น <หัวหน้าผู้พิทักษ์>

อาชีฟักคัสตี้ที่พวกเด็ก ๆ หลงไหล

จิงค์ - <ผู้พิทักษ์> ลูกชายของคอยด์

โดเน็ดตี - ชาวบ้าน

เจนา - เด็กที่อาศัยอยู่ในโบสถ์

อัลท์ - เด็กที่อาศัยอยู่ในโบสถ์

อิวเนดา - หมอยาสาว

วีตค - เกษตรกรอาศัยอยู่ที่นอกหมู่บ้าน

»» ชัคคาเรีย

บาโน วอร์ด - เจ้าของฟาร์มวอร์ด

ทริซา วอร์ด - ภรรยาเจ้าของฟาร์ม

เทริน วอร์ด - ลูกสาวของบาโน

เทรู วอร์ด - ลูกสาวของบาโน

เคลกัม ชัคคาไรท์ - เจ้าของที่ดินชัคคาเรีย

อิกอม ชัคคาไรท์ - ผู้เข้าร่วมงานประลองวิชาดาบชัคคาเรีย

»» เมืองหลวงกลางเซ็นโทเรีย

วอโร เลวานทีน - ประธานนักดาบชั้นสูงของโรงเรียนสอนวิชาดาบ

ซอร์ติลีน่า เซอร์ลูท - รองประธานนักดาบชั้นสูงของโรงเรียนสอนวิชาดาบ เป็นผู้ชี้แนะคิริโตะ

กอร์โกรอลโซ บาร์ไต - นักดาบชั้นสูงอันดับสามของโรงเรียนสอนวิชาดาบ เป็นผู้ชี้แนะยูจิโอะ

ซาโตเร - ช่างฝีมือ เป็นคนที่เอากิกัสซีเตอร์มาทำเป็นดาบให้

อาซูริกา - ผู้ดูแลหอพักของนักดาบฝึกหัดชั้นต้นของโรงเรียนสอนวิชาดาบ

ไลออล อันตินอล — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น ภายหลังได้เป็นนักดาบชั้นสูง

เป็นลูกชายขุนนางระดับสูง

อุมแบร์ ชิเช็ค — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น ภายหลังได้เป็นนักดาบชั้นสูง

เป็นลูกชายขุนนางระดับสูง

มิวเร — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น ดูแลการเพาะปลูก

โรเนียว อราวาล — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น ผู้ติดตามของคิริโตะ

ทีเซ่ ซโตลิเนน — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น ผู้ติดตามของยูจีโอ

เฟรนิกา เซลกี — นักดาบฝึกหัดขั้นต้น เพื่อนของทีเซ็กกับโรเนียว

»» เซ็นทรัลคาธิดรัล

แอดมินิสเตรเตอร์ — บาทหลวงสูงสุดของโบสถ์สัจพจน์ วิเคราะห์ซิลเต็มคอมมานด์ของ

UW ด้วยตัวเอง ชื่อจริงคือคิโนลล่า

คาร์ดินัล — เจ้าของหอสมุดขนาดยักษ์ที่ถูกแยกออกจากคาธิดรัล เป็นร่างก๊อปปี้ของ

แอดมินิสเตรเตอร์ ชื่อจริงคือลิเชริล

ซาร์ล็อต — แมงมยักษ์ที่เป็นปีศาจรับใช้ของคาร์ดินัล คอยจับตาดูคิริโตะ

เบอร์คลี ซินเธซิส วัน — หัวหน้าอัศวินบูรณภาพ

ฟานาติโอ ซินเธซิส ทุ — รองหัวหน้าอัศวินบูรณภาพ

ดูโซลเบิร์ต ซินเธซิส เซเวน — อัศวินบูรณภาพ เป็นคนจับตัวอลิส

ที่ละเมิดรายการต้องห้าม

เซตา ซินเธซิส ทเวลฟ์ — อัศวินบูรณภาพ มีฉายาว่า <ไร้เสียง>

ดากิรา ซินเธซิส ทเวนตีทู — อัศวินบูรณภาพ เป็นผู้รับใช้ฟานาติโอพร้อมกับเจส

โฮเบรนและจีโอ ทั้งสี่คนถูกเรียกว่า <สี่ดาบหมุน>

เรนริ ซินเธซิส ทเวนตีเซเวน — อัศวินบูรณภาพ

เป็นอัศวินระดับสูงที่อายุน้อยที่สุด

รีเนล ซินเธซิส ทเวนตีเอท — อัศวินบูรณภาพฝึกหัด

ที่ผันตัวมาจากซิสเตอร์ฝึกหัดของโบสถ์สัจพจน์

พีเซล ซินเธซิส ทเวนตีไนน์ — อัศวินบูรณภาพฝึกหัด

ที่ผันตัวมาจากซิสเตอร์ฝึกหัดของโบสถ์สัจพจน์

อลิส ซินเธซิส เธอร์ตี้ — อัศวินบูรณภาพ <มิโกะแห่งแสง>

พลังไคท์ที่ก้าวข้ามขีดจำกัดมาได้

เอลดริแ่ ซินเธซิส เธอร์ตี้วัน — อัศวินบูรณภาพ เป็นผู้รับใช้อลิส

ชื่อจริงคือเอลดริแ่ วูลส์บูร์ก

เอสคูดอล วูล์ฟบิร์ก – พ่อของเอลดริเอ้ เป็นแม่ทัพหน่วยอัศวินอาณาจักร
อัลเมรา วูล์ฟบิร์ก – แม่ของเอลดริเอ้

ซูเตลกิน – หัวหน้าผู้อาวุโส มีอำนาจรองจากบาทหลวงสูงสุด

<เจ้าหน้าที่ขึ้นลง> – สาวน้อยที่คอยพาคนขึ้นลงจากชั้นที่ 51-80 ของเซ็นทรัลคีย์วิล

โฮชิงามิ – มังกรของอัศวินบูรณภาพเบอร์คูลี

โยอียิปิ – มังกรของอัศวินบูรณภาพเซตา

อามะโยริ – มังกรของอัศวินบูรณภาพอลิส

คาเสะนุยุ – มังกรของอัศวินบูรณภาพเวรริ

ทาคิคุริ – มังกรของอัศวินบูรณภาพเอลดริเอ้ เป็นพี่ชายของอามะโยริ

<ดาร์คเทอร์ริทอรี>

»» กองกำลังแห่งความมืด

วิกเซล อุล แซตตา – หัวหน้าหน่วยอัศวินแห่งความมืด อายา <แม่ทัพแห่งความมืด>

เป็นศัตรูคู่ปรับของเบอร์คูลี

ลิเบีย ซานเคล – อัศวินแห่งความมืด รักแซตตา

ดี ไอ แอล – หัวหน้ากิลด์จอมเวทมนตร์ดำ

ซีโกรซิก – หัวหน้าเผ่ายักษ์

ฟู ซา – หัวหน้ากิลด์มือสังหาร ชื่อจริงคือเฟรียส ซัลกาติส

วิลปิริน – หัวหน้าเผ่าออร์ค

เรนจู – อัศวินเจ้าหญิง เป็นญาติห่างๆ ของวิลปิริน

เลนกิล กิรา ลโคโบ – หัวหน้ากิลด์การค้า

ฮิลคาน – หัวหน้ากิลด์นักสู้ แชมป์รุ่นที่ 10

ดัมปา – มือขวาของฮิลคาน

ยตเตะ – นักสู้สาวร่างเล็ก

ฟูลเกอร์ – หัวหน้าเผ่าไอเกอร์

ฮากาชิ – หัวหน้าเผ่าก๊อบลินภูเขา

โคโซชิ – หัวหน้าเผ่าคนใหม่ที่สืบทอดต่อจากฮากาชิ

คุบิรี – หัวหน้าเผ่าก๊อบลินที่ราบ

ซีโบรี – หัวหน้าเผ่าคนใหม่ที่สืบทอดต่อจากคุบิรี

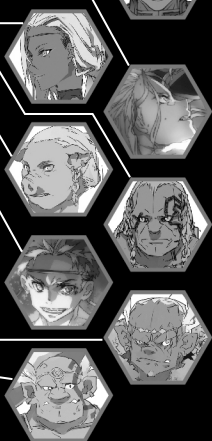
อุกะจินักฆ่าจิ้งเหลน – หัวหน้าหน่วยก๊อบลิน

ที่ราบซึ่งพยายามบุกเข้าไปในโลกมนุษย์

อานูริ – ลูกน้องของอุกะจินักฆ่า

ไมริกกา – แม่ทัพออร์คที่บุกโจมตีหมู่บ้านรูลิด

มิเนียน – ปีกาจที่เหล่าจอมเวทมนตร์ดำใช้งาน ไม่มีสติปัญญา

<เทพเจ้า>

สลดเซียว – เทพผู้สร้าง เทพแห่งชีวิต ซูเปอร์แอ็คเคาน์ 01
มีความสามารถ <ควบคุมพื้นที่>

โซลัส – สุริยเทพ ซูเปอร์แอ็คเคาน์ 02 มีความสามารถ
<บินได้ไม่จำกัด> และ <โจมตีกวาดล้างเป็นวงกว้าง>

เทอร์ราเรีย – พระแม่อรหันต์ ซูเปอร์แอ็คเคาน์ 03 มีความสามารถ
<ฟื้นฟูออตโนมิตีไม่สิ้นสุด>

เว็คเตอร์ – เทพแห่งความมืด ซูเปอร์แอ็คเคาน์ 04 มีความสามารถ
<เปลี่ยนแปลงความทรงจำ>

REAL WORLD

โลกแห่งความจริง

คิริงายะ คาสึโตะ – วีรบุรุษแห่ง <SAO> คิริโตะ <นักดาบดำ>

คิริงายะ ชิกุสะ – น้องสาวของคาสึโตะ นักดาบเวทมนตร์แห่ง <ALO>
เพลย์เยอร์นามคิริริฟา

คิริงายะ มิโคริ – แม่ของคาสึโตะ เป็นบก.

คิริงายะ มินะทาเกะ – พ่อของคาสึโตะ

ยุกิ อาสึนะ – ผู้ใช้เรเปียร์แห่ง <SAO> คนรักของคิริโตะ เพลย์เยอร์นามคิโอะอาสึนะ

ยุกิ โชโซ – พ่อของอาสึนะ อดีต CEO ของเร็คท์

ยุกิ เคียวโกะ – แม่ของอาสึนะ ศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัย

ยูอิ – AI แบบที่อปดาวในระดับสุดยอดของโลก

ชินะซากิ ริกะ – ซ่างตีเหล็กใน <SAO> เพลย์เยอร์นามคิโอะริกะ

อายาโนะ เคโกะ – บิลเทมเมอร์ใน <SAO>

เพลย์เยอร์นามคิโอะซิลิก้า

อาซาฮาดะ ชินะ – สไนเปอร์ใน <GGO> เพลย์เยอร์นามคิโอะชินอน

แอนดรูว์ กิลเบิร์ต มิลล์ – พ่อค้าใน <SAO> เจ้าของร้าน <ไดซึคาเฟ>
เพลย์เยอร์นามคิโอะเอ็กิล

ลีโอะอิ เรียวทาโร่ – หัวหน้ากิลด์ <ฟุรินคะซัง> แห่ง <SAO>
เพลย์เยอร์นามคิโอะไคไลน์

ชาคุยะ — ผู้ปกครองดินแดนซิลฟีน <ALO>

อลิเซีย รู — ผู้ปกครองดินแดนเคทซีธโน <ALO>

มอดิเมอร์ — ผู้ปกครองดินแดนซาลามานเดอริน <ALO>

ยูจิน — แม่ทัพเผ่าซาลามานเดอริน <ALO> น้องชายของมอดิเมอร์

คริสไฮท์ — อาวตารของคิคุโอะกะโน <ALO>

ซึอูเน — สมาชิกของกิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

ทารุเคน — สมาชิกของกิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

จุน — สมาชิกของกิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

โนริ — สมาชิกของกิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

เท็ตสึจิ — สมาชิกของกิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

ยูกิ — หัวหน้ากิลด์ <สลีปปิ้งไนท์>

ฮิโระโนะ ทากาชิ — เพลย์เยอร์ VRMMO ชาวญี่ปุ่น

คานาโมโตะ อัดสึชิ — อดีตจอห์นนี่ แบล็คแห่ง <รฟพินคอฟฟิน> เป็นคนทำให้คริสโตะหลับไหล

ชินคาวะ โซอิจิ — เดรกกัน อดีตชาวซานเดรแดงแห่ง <รฟพินคอฟฟิน>

ชินคาวะ เคียวอิจิ — เดรกกัน น้องชายของโซอิจิ เพื่อนร่วมชั้นของฮิโระโนะ

สไตรเซอร์ — ผู้ชนะเลิการแข่ง <บูลเล็ท ออฟ บูลเล็ทส์ครั้งที่ 4>

เคยชนะชินอนมาแล้ว

»»» ราชอาณาจักร

คิคุโอะกะ เซย์จิโร่ — เจ้าหน้าที่กองกำลังป้องกันตัวเอง ปฏิบัติภารกิจอยู่ที่แผนก

เวอร์ชวลของกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร

ยศพันโท เป็นผู้รับผิดชอบของราชอาณาจักร

ฮิงะ ทาเครุ — ผู้ดูแลโปรแกรมเมอร์ <อลิซิแซชั่น> เป็นนักศึกษาคณะสุดท้ายของ <ฮิงะมูระแล็บ>

ห้องวิจัยฮิงะมูระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีโตเกียว

นากานิชิ — ยศร้อยเอก ทีมงานของราชอาณาจักร

อากิ นัตสึกิ — นางพยาบาลของราชอาณาจักร ยศสิบโท

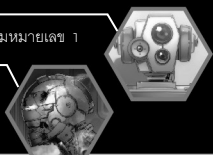
ฮิรากิ — หัวหน้างานวิจัยสาขาารปจิงของราชอาณาจักร

<อิจิเมมอน> — ชื่ออย่างเป็นทางการคือ <อิลีกโทรแอ็คทีฟ มัลเชิลด์

โอบุเอเรทีฟ แมชชีน 1> ร่างทดสอบติดตั้งฟัลส์ไลท์เทียมหมายเลข 1

<นิิเมมอน> — ร่างทดสอบติดตั้งฟัลส์ไลท์เทียมหมายเลข 2

ประสิทธิภาพเหนือกว่า <อิจิเมมอน> มาก

ยานาอิ — ทีมงานของวาราร เป็นสายให้ศัตรู เคยเป็นนักวิจัยของ
<เร็คทีโปรเกรส> มาก่อน

คายาบายะ อากิฮิโกะ — ผู้คิดค้น <SAO> มาจาก <ชิงะมุระแล็บ>

โคจิโระ วังโกะ — อดีตคนรักของคายาบายะ เป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
แคลิฟอร์เนีย มาจาก <ชิงะมุระแล็บ>

ซิงิ โนบุยุกิ — พนักงานของอดีต <เร็คทีโปรเกรส> มาจาก <ชิงะมุระแล็บ>

ไซเยะของ — เพลย์เยอร์ VRMMO ชาวเกาหลีใต้ เพลย์เยอร์นมคือมุนเพช

เมียงวอน — เพลย์เยอร์ VRMMO พวกพ้องของมุนเพช

เฮลิกซ์ — เพลย์เยอร์ VRMMO พวกพ้องของมุนเพช

»» ทีมบุกโอเซียนเทอร์เทิล

กาเบรียล มิลเลอร์ — กรรมการบริษัททางการทหารของเอกชนโกลด์เจนต์ิเฟนส์ซิสเต็มส์ เป็น
หัวหน้าทีมประจัญบานที่ต้องการไล่ที่ควิบบ์ของอลิส ใช้แอ็คเคาน์
เทพแห่งความมืดเว็คเตอร์ ส่วนใน GGO คือสไตรเซอร์

อลิเซีย คลินเกอร์แมน — เพื่อนสมัยเด็กของกาเบรียล

เฟอร์กูสัน — หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการของโกลด์เจนต์ิเฟนส์ซิสเต็มส์

ดาร์โอะ ซิลิอานี่ — กัปตันของ <จิมมี่คาร์เตอร์> เรือดำน้ำนิวเคลียร์ชั้นซิวล์ฟ

วาสซาโก คาซาลส์ — สมาชิกทีมประจัญบานที่ต้องการไล่ที่ควิบบ์ของอลิส
เมื่อก่อนคือ <PoH> หัวหน้ากิลด์ <รฟฟินคอฟฟิน>

คลิตเตอร์ — สมาชิกทีมประจัญบาน แอ็กเกอร์ด้านปฏิบัติการไซเบอร์ของ
โกลด์เจนต์ิเฟนส์ซิสเต็มส์

บรีค — สมาชิกทีมประจัญบาน เพิ่งกลับจากตะวันออกกลาง ชอบการสู้รบ

อันส์ — สมาชิกทีมประจัญบาน เพิ่งกลับจากตะวันออกกลาง ชอบพูดจาแบบผู้หญิง

แซ็ก — สมาชิกทีมประจัญบาน

บทที่ 21 การตื่น (ภาคต่อ)

วันที่ 7 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2026 /

วันที่ 7 พฤศจิกายน ปีศักราชโลกมนุษย์ที่ 380

6

“แก...!! ยกโทษให้...ไม่ได้แล้ว.....”

ฉีก!!

มีเสียงที่บิดงอขึ้นมาจากอีก ดาบเล่มที่สองแทงทะลุ
กลางหลังของไคลน์

น้ำตาไหลออกมาจากดวงตาทั้งสองข้างของอาสึนะไม่
ยอมหยุด จนน่าแปลกใจว่าทำไมจนปานนี้มันยังไม่แห้งเหือด

ทั้งที่ถูกต้องเอาไว้ แต่ไคลน์ก็ยังพยายามใช้มือขวา
ตะกุกพื้น นักปลุกระดมสวมเสื้อปอนโซสีดำ...PoH หัวหน้า
ของอดีตกิลด์มือสังหาร <ร็ฟฟินคอฟฟิน> ก้มลงมองเขา
อย่างชิงช้า

“เฮ้อ ดูไม่ได้เอาซะเลย สวะนะถอยไปให้พ้นๆ สม

กับเป็นสวะหน้อยเถอะ เสนอหน้าออกมาเองก็ต้องเจอแบบ
นั้นแหละ”

เขากางมือ ส่ายหน้าอย่างเอือมระอา ออกคำสั่งบางอย่างด้วยภาษาที่อาสินะฟังไม่เข้าใจ กับเหล่าเพลย์เยอร์อัศวินชุดแดงที่ยืนอยู่ด้านหลังโคลน์ เพลย์เยอร์คนหนึ่งพยักหน้า เจ้อดาบเล่มใหม่ขึ้น

คมดาบเล่มที่สามเปล่งประกายเจียบคม เพียงแค่นิดเดียวก็ทำให้ HP ที่เหลืออยู่น้อยนิดของโคลน์หมดเกลี้ยงได้แต่ในตอนนั้นเอง

“หยุดนะ!!”

เสียงตะโกนที่คาดว่าเป็นภาษาเกาหลีดังขึ้น อัศวินชุดแดงคนหนึ่งรีบวิ่งออกมาจากร่วมมนุษย์ทางด้านหลัง ใช้ดาบของตัวเองรับดาบที่กำลังจะฟันใส่โคลน์เอาไว้

...ไม่จริงใช่ไหม...ทำไมถึงเจ็บขนาดนี้

โซเซของ/มุนเฟซ ยังคงนอนอยู่กับพื้น อดทนต่อความเจ็บปวดตรงกลางหลัง ที่ถูกชายสวมเสื้อปอนโซสีดำฟันใส่

อามูสเพียร์ที่เซซองใช้ น่าจะทำให้รู้สึกเจ็บปวดได้แค่นิดหน้อยเท่านั้น อันที่จริง <ซิลลาเอ็มไพร์> ที่เล่นมาตลอด ต่อให้ถูกมังกรยักษ์บดขยี้วาทาร์ตั้งแต่ส่วนหัวลงมา ก็แค่รู้สึกถึงแรงกระแทกพอ ๆ กับอาการชาแค่นั้นเอง

ทั้งที่เป็นอย่างนั้น ตอนนี้เยชองกลับรู้สึกเจ็บปวดรุนแรงราวกับถูกเผาด้วยเบิร์นเนอร์

ไม่สิ ความเจ็บปวดที่ได้รับจากบาดแผลแบบเดียวกันในโลกแห่งความเป็นจริง บางทีคงไม่ใช่แค่นี้หรอก ชายสวมเสื้อปอนโชสีดำ ใช้อาวุธอันชั่วร้ายที่ทำให้นึกถึงมิดทาคัวร์จินเนื้อหา พ้นเข้าไปด้วยความเร็วที่แม้แต่เพลย์เออร์ประสบการณ์สูงอย่างเยชองก็ยังไม่ทัน ถ้าโดนการโจมตีแบบนั้นในชีวิตจริง บางทีอาจจะตายคาที่ หรือไม่ก็เจ็บปวดรุนแรงจนรักษาติเอาไว้มองอยู่ ดังนั้นความเจ็บปวดนี้จึงเป็นแค่ความเจ็บปวดเทียมเท่านั้น

แต่ว่า ถึงจะรู้อย่างนั้นก็เถอะ ยังไงมันก็เป็นสิ่งที่ทนได้ยากอยู่ดี จนอยากจะเลิกสนใจสถานการณ์นี้ แล้วรีบ ๆ ล็อกเอาท์ด้วยซ้ำ

แต่เยชองก็ยังขดตัวอย่างน่าสมเพชอยู่บนดินสีดำ ออกันต่อความเจ็บปวดต่อไป

ทำไมนะรี นั่นก็เพราะว่าเขาอมรับไม่ได้

เหล่าเอ็กเกอร์ของญี่ปุ่นบุกจูโจมเซิร์ฟเวอร์ทดสอบของ VRMMORPG เกมล่าสุดที่ร่วมพัฒนาโดยอเมริกา จีนและเกาหลีใต้ และเช่นฆ่าเหล่าผู้พัฒนาอยู่ในโลกของเกม จึงอยากจะทำต่อสู้ร่วมกันเพื่อหยุดยั้งการกระทำอันป่าเถื่อนของคนญี่ปุ่น

เพลย์เออร์เกาหลีใต้อย่างพวกเยชอง และเพลย์เออร์จีน ไต้หวันเข้ามาใน VRMMO เกมนี้ตามเสียงเรียกร้องใน SNS

อันที่จริงเขาได้เห็นกลุ่มเพลย์เออร์ชาวญี่ปุ่น กวาดล้างกลุ่มคนที่คาดว่าเป็นชาวอเมริกันจนราบคาบกับตาตัวเองมาแล้ว

แต่ว่า...นั่นมันใช่ภาพตามที่คุณขอความช่วยเหลืออธิบายจริง ๆ หรือเปล่า

เขซองเห็นว่าชาวญี่ปุ่นต่างหากที่พยายามดิ้นรนกันอยู่ ส่วนชาวอเมริกันที่ถูกโจมตีทำทางอย่างกับเล่นเกมกันอยู่ สถานการณ์รบพลิกกลับตาลปัตรด้วย <การช่วยเหลือ> จากเพลย์เออร์เกาหลีใต้และเพลย์เออร์จีน เหล่าชาวญี่ปุ่นจึงหมดสภาพไปแล้ว อุปรกรณ์สวมใส่ถูกทำลาย HP จนจะหมดอยู่ รอมร่อ แต่ก็ยังดิ้นรน...รู้สึกได้ว่าไม่ใช่ทำลาย แต่ปกป้องบางสิ่งอยู่

ก่อนที่เขซองจะถูกชายสวมเสื้อปอนโชฟัน เพลย์เออร์หญิงที่อยู่ในกลุ่มคนญี่ปุ่น ได้กล่าวบางอย่างด้วยภาษาเกาหลีแบบภาษาแม่

...พวกคุณถูกหลอกแล้วละ เซิร์ฟเวอร์นี้เป็นของบริษัทญี่ปุ่น พวกเราเป็นผู้เชื่อมต่ออย่างถูกต้อง พวกคุณได้รับข้อมูลเท็จ ก็เลยมาขัดขวางการพัฒนาอยู่

สีหน้าและน้ำเสียงของเพลย์เออร์หญิงที่ชื่อซึอุเนะ มีอะไรบางอย่างกระตุ้นจิตใจของเขซองอย่างรุนแรง จึงเข้าไปหาเธอท่ามกลางการตะลุมบอน ถามว่า “เธอมีวิธีพิสูจน์เรื่องนั้นหรือเปล่า” ตอนที่พวกพ้องของซึอุเนะกล่าวอะไรบางอย่างเป็นภาษาญี่ปุ่น เขซองก็ถูกชายสวมเสื้อปอนโชสีดำฟันเข้าใส่จนลุกไม่ขึ้น

เหตุการณ์หลังจากนั้นซูลมุน เกิดการย้ายใหญ่อยู่ข้างเดียว เหล่าเพลย์เยอร์ชาวญี่ปุ่นถูกกองกำลังชุดแดงบดขยี้ ส่วนใหญ่ HP หมดโดนบังคับให้ล็อกเอาท์ อีกไม่ถึง 200 คนที่รอดอยู่ ต่างก็โดนยึดอาวุธ เอามากองไว้ในจุดเดียว

นึกว่าชายสวมเสื้อปอนโชสีดำที่อยู่แถวหน้าสุด จะประกาศชัยชนะเสียอีก แต่กลับทำอะไรแปลก ๆ

เขาพาเพลย์เยอร์สวมชุดดำกอดดาบสองเล่ม นั่งเก้าอี้รถเข็น ออกมาจากกลุ่มที่คาดว่าเป็นหน่วยสนับสนุนของเพลย์เยอร์ชาวญี่ปุ่น แล้วเริ่มกล่าวเป็นภาษาญี่ปุ่นอย่างคล่องแคล่ว

เยซองรู้สึกได้อีกครั้งว่า มีอะไรแปลก ๆ ซอบกล

ในโลกเวอร์ชวล...ใน VRMMO จะมีเก้าอี้รถเข็นไปเพื่ออะไร

แม้แต่ในเกม <ซิลลาเอ็มไพร์> ที่เยซองเล่นอยู่ ถ้าหากโดนแดเมจจนส่วนขาหายไป หรือถูกตีบัพพีเข้า ก็จะได้เดินไม่สะดวก แต่สามารถฟื้นฟูด้วยเวทมนตร์หรือยาได้ หรือปล่อยไว้สักพักก็หายเองได้ ถ้าหากเดินไม่ได้นานเสียจนจำเป็นต้องใช้เก้าอี้รถเข็นละก็ แบบนั้นคงเรียกว่าบทลงโทษภายในเกมไม่ได้แล้ว

นอกจากนั้น ดูเหมือนจิตใจของชายหนุ่มชุดดำมีอาการผิดปกติบางอย่าง เขาไม่ตอบสนองต่อเสียงเรียกของชายสวมเสื้อปอนโชสีดำ ถึงจะเขย่าวกยักยั้งนั่งอยู่อย่างนั้น คงจะเป็น NPC หรือไม่กี่อวตารเปล่า ๆ ที่เพลย์เยอร์ไม่ได้เชื่อมต่อด้วย

สุดท้ายชายสวมเสื้อโปนโซสีดำก็ถีบไล่ที่ล้อสีเงินของ
เก้าอี้รถเข็นด้วยความหงุดหงิด จนล้มคว่ำ ชั่วพริบตา นั้น เยซอง
ลืมความเจ็บปวดที่หลัง เหล่าเพลย์เออร์เกาหลิได้ที่อยู่รอบๆ
เองก็ส่งเสียงด้วยความลึงเลเช่นกัน

ในที่สุดชายหนุ่มที่ล้มลงกับพื้นก็แสดงปฏิกิริยาให้ได้
เห็น

เขายื่นมือซ้ายออกไปหาดาบสีขวานในบรรดาดาบทั้ง
สองเล่มที่กอดเอาไว้อย่างทะนุถนอม เยซองเพิ่งจะรู้ว่าตัวเขา
ปานนี้ว่า แขนขวาของชายคนนั้นหายไปตั้งแต่ช่วงหัวไหล่

แต่ก็เอื้อมมือไปไม่ถึง ชายสวมเสื้อโปนโซสีดำก็เก็บ
ดาบเล่มนั้นขึ้นมาก่อน ยกขึ้นสูงๆ รวากับจะแก้มเด็ก ชาย
หนุ่มคืบคลานอยู่อย่างนั้น พยายามเอาดาบกลับคืนมา ชาย
สวมเสื้อโปนโซสีดำคิดว่าแขนซ้ายของเขา กระชากให้ลุกขึ้น
มา ตะโกนอะไรบางอย่าง พลังใช้มือขวาตบหน้าชายหนุ่ม
คนนั้นสองสามครั้ง

จู่ๆ ก็มีเสียงตะโกนดังก้องขึ้นมาอีกครั้ง

หนึ่งในเพลย์เออร์ชาวญี่ปุ่นที่ถูกจับตัวอยู่ สวมเกราะ
เหมือนกับซามูไร พันผ้าที่หน้าผาก พยายามพุ่งเข้าไปหาชาย
สวมเสื้อโปนโซสีดำ

แต่หลังจากนั้น เพลย์เออร์ชาวเกาหลิที่ยืนอยู่ข้างหลัง
ก็ใช้ดาบฟันเข้าใส่ ทะลุร่างของซามูไร ดูแล้วน่าจะเจ็บปวดยิ่ง
กว่าเยซองเสียอีก แต่เขาก็ยังทำท่าจะออกไปข้างหน้า แต่ก็ถูก
ดาบเล่มที่สองขัดขวางอีก

ชายสวมเสื้อปอนโชสีดำ แลเยะยิ้มใส่ซามูไรหนุ่มที่โดน
แทง ออกคำสั่งกับเหล่าอัศวินชุดแดงด้วยภาษาเกาหลี

“เจ้านั้นเกาะกะ หม่ามันเลย”

อัศวินชุดแดงคนหนึ่งพยักหน้า เงื่อตาบเล่มที่สามขึ้น
ทนดูอยู่เฉยๆ มากไปกว่านี้ไม่ได้แล้ว ยังไม่ได้เชื้อ
สนธิใจว่าซึ่ขุเนพูดความจริง แต่อย่างน้อยๆ เขาก็รังเกียจวิธี
การอย่างชายสวมเสื้อปอนโชสีดำถีบเก้าอี้รถเข็นล้ม ดูจาก
อาการตื่นรนของซามูไรหนุ่ม กลับจะยิ่งรู้สึกว่ายากปกป้อง
พวกพ้องด้วยซ้ำ

เขายังไม่รู้รู้สึกดีต่อประเทศญี่ปุ่นสักเท่าไร ทั้งเรื่อง
ปัญหาทางประวัติศาสตร์ในอดีต ปัญหาดินแดน ฯลฯ ทำให้
เกิดการปิดกั้น การดูถูกเหยียดหยามราวกับว่าตัวเองเป็น
ประเทศอันดับหนึ่งในเอเชียตะวันออก ทั้งที่เอาเดอะซิด
เน็กซ์สไปปล่อยในอเมริกากับยุโรป แต่กลับปิดกั้นเฉพาะจีน
กับเกาหลีได้

.....แต่ว่า

ประเทศญี่ปุ่นทั้งประเทศไม่ได้เท่ากับคนญี่ปุ่นแต่ละ
คนเสียหน่อย เกมคอมพิวเตอร์ก่อนที่จะเป็น VRMMO ถึง
จะมีอยู่ไม่กี่เกม แต่ก็เปิดเซิร์ฟเวอร์สากลอยู่เหมือนกัน ถึงจะ
มีเรื่องไม่สบอารมณ์เพราะเพลย์เยอร์ชาวญี่ปุ่นอยู่บ้าง แต่ใน
ทางกลับกันก็เคยเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน

เขายังรู้สึกเกลียดชายสวมเสื้อปอนโชสีดำขึ้นมา และ

อยากจะเชื่อใจชิอุเนกับซามูไรหนุ่มมากกว่า ถึงจะเป็นคนญี่ปุ่นหรือคนเกาหลีมันก็ไม่เกี่ยวกันเลย ได้ยินเสียงตะโกนว่า ควรจะทำแบบนี้

ชั่วพริบตาที่ขยับตัว ความเจ็บปวดจนแทบตาพร่าก็ทิ้งห่างจากกลางหลังมาถึงสมอง แต่ก็กัดฟันแน่นลุกขึ้นยืน ชักดาบออกมา สูดลมหายใจเข้าเต็มที่

“.....หยุดนะ!!”

เยซของตะโกนด้วยเสียงดังเท่าที่ทำได้ แล้วพุ่งตัวออกไป สเตตัสของอวาทาร์อัศวินชุดแดงอยู่ในค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับ <มูนเฟซ> ที่เน้นสปีด ซึ่งเขาใช้งานอยู่ในเกมซิลลาเอ็มไพร์แล้ว การเคลื่อนไหวช้ากว่ากันมาก แต่คงจะเป็นผลจากพลังบางอย่าง เยซของจึงวิ่งไปตามทุ่งร้างได้ด้วยความเร็วอันร้ายกาจ ใช้ดาบของตัวเองรับดาบที่กำลังจะปลิดชีพซามูไรหนุ่มเอาไว้ได้

“แก...คิดจะทำอะไร!!”

อัศวินชุดแดงที่อยู่ตรงหน้า ตวาดเป็นภาษาเกาหลีด้วยความตกตะลึงและโกรธ ถ้าหากเป็นคนจีนละก็คงคุยกันไม่รู้เรื่องแน่ โชคดีอันน้อยนิดนี้จะปล่อยให้มันเสียเปล่าไม่ได้ เยซของจึงพยายามอธิบาย

“นายนั่นแหละ ไม่คิดว่ามันแปลกๆ บ้างหรือไง!? การต่อสู้มันจบไปแล้ว! ทั้งที่เป็นอย่างนั้น ทำไมถึงต้องทำเรื่องที่เหมาะสมกับการแก้แค้นส่วนตัวแบบนี้ด้วย!?”

คนชาติเดียวกันได้ยืนแบบนั้นจึงเงยไปชั่วขณะ ก้มลงมองซามูไรหนุ่มกับชายหนุ่มเก้าอี้อรหันที่ล้มอยู่ทางด้านหลังของเยซอง ดวงตาทั้งสองข้างภายใต้กระบังหมวกกะพริบด้วยความหวั่นไหว เพลย์เยอร์คนนี้เองก็คงหายจากอาการบ้าคลั่งในการต่อสู้แล้ว จึงเริ่มรู้สึกถึงเลิกละมั้ง เร็วแรงจึงหายไปจากดาบที่ปะทะกันอยู่

แต่ว่าก่อนที่เยซองจะกล่าวอะไรเพิ่มเติม ก็มีเสียงแหลม ๆ ดังมาจากรั้วมนุษย์ที่ล้อมสถานที่แห่งนี้อีกครั้ง

“คนทรยศ!!”

“ฆ่าหมอนั้นด้วยเลย!!”

อัศวินชุดแดงที่อยู่ตรงหน้าเกร็งกำลังจับดาบอีกครั้งราวกับถูกกระตุ้นด้วยความโกรธของเหล่าพวกพ้อง

แต่เสียงที่ได้ยินต่อมาเป็นคำพูดอันคาดไม่ถึง

“เดี๋ยวก่อน! ฟังหมอนั้นพูดก่อนเถอะ!”

“จริงด้วยสิ เจ้าคนสวมเสื้อปอนโซสีดำนั้นทำเกินไปแล้ว!”

พอมองดูก็เห็นเหล่าเพลย์เยอร์เกาหลีตามจุดต่างๆ ของรั้วมนุษย์เริ่มถกเถียงกัน เชื้อไฟประทุขึ้นเรื่อย ๆ มีทั้งกลุ่มที่สนับสนุนให้ฆ่าชาวญี่ปุ่นที่เหลือรอดอยู่ทั้งหมด และกลุ่มที่รอฟังคำอธิบายก่อน พวกเขาถกเถียงกันอย่างหนัก ชาวจีนเองก็แบ่งพรรคแบ่งพวกอย่างเดียวกัน ถึงจะไม่เข้าใจว่าพูดอะไร แต่ก็มีเสียงตวาดดังวุ่นในทุ่งร้าง

สถานการณ์แบบนี้ ผู้บัญชาการคิดจะทำยังไงกันแน่
 เยชองคิดแบบนี้แล้วก็หันกลับมา...

ชายสวมเสื้อปอนโชสีดำที่ยืนอยู่ข้างๆ ชายหนุ่มแขน
 เดียวที่นอนอยู่บนพื้น ใช้ปลายนิ้วหมุนเม็ดเนื้อหนาเล่น พลัง
 แสยะยิ้มอยู่ภายใต้ชุด

ต้องใช้เวลาสักนึกกว่าจะรู้ว่า สีหน้าของเขาไม่ได้
 โกรธ แต่ว่าอดกลั้นไม่ให้ส่งเสียงหัวเราะออกมา เยชองจึงรู้สึก
 เสียวสันหลังวาบ จนแทบลืมความเจ็บปวด

ชายสวมเสื้อปอนโชสีดำไม่ใช่ผู้เกี่ยวข้องกับเกม ที่
 สหรัฐฯ จีนและเกาหลีได้ร่วมกันสร้าง เดิมทีเกมแบบนี้มี
 อยู่จริงหรือเปล่าก็น่าสงสัยอยู่ ถึงจะไม่รู้ตัวจริง แต่ก็ยุยงให้
 เพลย์เออร์แต่ละประเทศต่อสู้กัน...ไม่สิ เช่นฆ่ากันในสนามรบ
 ที่มีทั้งเลือดและความเจ็บปวดของจริง นั่นแหละคือจุดประสงค์
 ของเขา

“.....ปีศาจ.....”

เยชองได้ยินคำพูดนั้นดังออกมาจากปากตัวเองด้วย
 น้ำเสียงแหบๆ

वासखाโก काचाल्सि เกิดจากพ่อชาวญี่ปุ่นและแม่ชาว
 สเปน ที่เขตเทนเดอร์ลอยน์ ย่านสลัมของซานฟรานซิสโก

ที่สหรัฐอเมริกา จะไม่อนุญาตให้ตั้งชื่อที่ทำให้เด็กเสียผลประโยชน์อย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นแม่จึงตั้งชื่อเขาว่าวาสซาโก แทนเดวิลหรือซาตาน เจ้าหน้าที่ยอมให้ตั้งชื่อนี้โดยไม่รู้เลยว่ามันเป็นชื่อของปีศาจส่วนน้อยที่ถูกเรียกว่า <ปรินซ์ออฟเฮล>

สาเหตุที่แม่ตั้งใจตั้งชื่อลูกด้วยชื่อของปีศาจ โดยทั่วไปก็มีแค่อย่างเดียว นั่นคือเกิดมาโดยที่แม่ไม่ต้องการ...หรือก็คือเป็นที่เกลียดชัง

เขาไม่เคยรู้และไม่อยากรู้ด้วยซ้ำว่าพ่อกับแม่ได้พบกันอย่างไร หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ <ถูกซื้อด้วยเงิน> แม่ตั้งครรภ์อย่างคาดไม่ถึง จึงอยากจะทำแท้ง แต่พ่อสั่งให้คลอด ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเป็นลูกที่พ่อรัก แต่ก็ไม่ใช่อีกเช่นกัน นาน ๆ ทีก็แค่มาดูสารทุกข์สุกดิบบ้าง ไม่เคยเอาของเล่นมาฝากเลยสักชิ้น สิ่งที่เขามอบให้วาสซาโกมีเพียงความสามารถในการพูดภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น

ทำไมพ่อถึงไม่ยอมให้ทำแท้งวาสซาโก และจ่ายค่าเลี้ยงดูให้เท่าที่จำเป็น วาสซาโกมารู้เอาตอนที่เขาอายุได้ 15 ปี ครอบครัวของพ่อมีลูกที่ป่วยเป็นโรคไตวายโดยกำเนิด จึงต้องการให้เขาช่วยบริจาคไตให้เด็กคนนั้น ปฏิเสธไม่ได้แต่วาสซาโกก็ยื่นข้อเสนออย่างหนึ่งเป็นการแลกเปลี่ยน โดยบอกว่าอยากอาศัยอยู่ในญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศบ้านเกิดของพ่อ เพราะว่าถ้าทำหน้าที่ผู้บริจาคไตเสร็จสิ้น วาสซาโกก็ไม่มีค่าอะไรสำหรับพ่ออีก ไม่รู้ว่าจะขอเงินได้ถึงเมื่อไร ถึงจะอยู่ใน

ย่านสลัมต่อไปก็ไม่มือนาคต รังแต่จะต้องเป็นคนขายยาเสพติด
ดังนั้นจึงอยากจะออกไปจากประเทศนี้เพื่อเริ่มต้นทุกสิ่งทุก
อย่าง

พ่อยอมรับเงื่อนไข ซ้ำตัวและทำพาสปอร์ตให้
วาสซาโกเพื่อแลกกับไตข้างซ้ายของเขา วาสซาโกเดินทางไป
ยังญี่ปุ่นโดยไม่ได้รำลาแม่ สิ่งที่รอเขาอยู่ก็คือชะตาชีวิตอัน
เลวร้ายยิ่งกว่าเดิม

ตามกฎหมายญี่ปุ่น การดำเนินการรับลูกบุญธรรมข้าม
ชาตินั้นยุ่งยาก และต้องตรวจสอบเข้มงวดมาก นอกจากนี้ต้อง
ให้รับเป็นลูกบุญธรรมสำเร็จ ลูกที่อายุเกิน 6 ขวบยังไม่มีสิทธิ์
พำนักอยู่ในประเทศด้วย ดังนั้นวาสซาโกจึงต้องใช้ชีวิตอยู่ใน
สังคมนี๊ดเท่านั้น

วาสซาโกถูกแก๊งอาชญากรรมเกาหลีได้รับตัวไป มอบ
ID ปลอมให้กับวาสซาโกที่พูดได้คล่องทั้งภาษาอังกฤษ ภาษา
สเปนและภาษาญี่ปุ่น บั้นเขาให้เป็นมือสังหาร

วาสซาโก <ทำงาน> ถึง 9 ครั้งในรอบ 5 ปี จน
กระทั่งอายุ 20 ปี ภารกิจครั้งที่ 10 ของเขานั้นเป็นสิ่งที่ชั่ว
อย่างสิ้นเชิง

นั่นคือฆ่าคนที่ไม่มีทางเข้าใกล้ได้ในชีวิตจริง ภายใน
โลกเวอร์ชวลแทน

ตอนแรกที่ถูกบอกอย่างนั้น เขาไม่เข้าใจเลยว่า
ทำไปเพื่ออะไร แต่หลังจากได้ยินเรื่อง <คดี SAO> ที่เกิดขึ้น

เมื่อหลายวันก่อน ในที่สุดเขาก็เข้าใจ เป้าหมายพัวพันกับคดีดังกล่าว จึงถูกค้ำกันอย่างเข้มงวด ไม่มีทางออกมาข้างนอกแน่ ถ้าปล่อยให้ตายเองในเกมแห่งความตายก็ไม่ว่าต้องรอไปถึงเมื่อไร มีโอกาสที่จะหนีรอดโดยที่ไม่ตายด้วย แต่ถ้าได้เข้าไปในเกมเดียวกัน ทำให้ HP ของอีกฝ่ายกลายเป็น 0 เนิร์ฟเกียร์จะช่วยฆ่าคน ๆ นั้นในโลกแห่งความเป็นจริงให้

แต่กระนั้นก็ยังมมีปัญหาใหญ่อยู่อีกสองเรื่อง

वासซาโกที่เป็นมือสังหารเองก็จะลือกเข้าที่ออกจากเกมไม่ได้จนกว่าเกมจะถูกเคลียร์ลงเสียก่อน ถ้าตายในเกมก็จะตายจริงๆ และตัวवासซาโกเองก็จะไปจุใจเป้าหมายไม่ได้ด้วย ถ้าโดนตรวจสอบจากลือกว่าใครเป็นคนจุใจในใใคร ก็จจะรู้ว่าใครเป็นคนฆ่า

ทางแก้งเสนอเงินก้อนโตเป็นค่าตอบแทนภารกิจที่ย่งยากสุด ๆ นี้ วาสซาโกคิดว่าต่อให้ทำสำเร็จก็จจะยอมจ่ายให้่ง่าย ๆ แต่ถึงยังงี้ก็ไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธอยู่ดี

เนิร์ฟเกียร์ที่ย่งไม่ได้ใช้ ส่วนใหญ่ถูกตำรวจยึดไปหมดแล้ว แต่ทางแก้งก็ย่งหามาได้เครื่องหนึ่ง ที่เหลือก็แค่ซอฟต์แวร์ SAO กับความตั้งใจที่จะเข้าไปย่งเกมแห่งความตายด้วยตัวเองเท่านั้น ทั้งตำรวจและบริษัทผู้คิดค้นต่างก็ไม่มีวิธียับยั้งการลือกอิน ปัญหาที่ย่งยากที่คาดไม่ถึงย่งสุดท้ายก็คือชื่อตัวละคร วาสซาโกไม่เคยเล่นทีวีเกมมาก่อน จึงไม่รู้ว่าจจะใช้ชื่ออะไรดี ก็เลยใช้ชื่อ <PoH> ซึ่งมีที่มาจากชื่อจริงที่แม่ตั้งให้

โลกเวอร์ชวลของแท้ที่เพิ่งเคยเจอเป็นครั้งแรก ช่วยเปลี่ยนแปลง หรือก็คือช่วยปลดปล่อยบุคลิกของवासซาโกออกมา เหล่าเพลย์เออร์ชาวญี่ปุ่น ทำให้นึกถึงพ่อกับครอบครัว นั่นที่เขาลืมไปตั้งหลายปีแล้ว ในที่สุดเขาก็ตระหนักได้ว่าตัวเองเกลียดชังพวกเขา...เกลียดชังคนเอเชียตะวันออกมากมายแค่ไหน

เพราะมันเป็นงานจึงต้องฆ่าเป้าหมาย แต่ก็ฆ่าเพลย์เออร์คนอื่น ๆ เท่าที่ทำได้

वासซาโกตัดสินใจแบบนั้นแล้ว จึงจัดตั้งกิลด์นักฆ่าที่ใหญ่ที่สุดใน SAO <รฟฟินคอฟฟิน> ขึ้นมา นอกเหนือจากเป้าหมายแต่เดิม ยังฆ่าเพลย์เออร์คนอื่นไปตั้งมากมายด้วย สุดท้ายก็เบื่อกับจะบัญชาการกิลด์ซึ่งเติบโตจนใหญ่เกินไป จึงปล่อยให้ฆ่ากันเองกับกลุ่มเคลียร์เกม ตอนที่กำลังจะเคลื่อนไหวเพื่อลงมือฆ่า <ลำแสง> กับ <นักดาบดำ> ด้วยมือตัวเอง เกมก็ถูกเคลียร์ลงเสียก่อน

वासซาโกออกจากเกมแห่งความตาย กลับมายังโลกแห่งความเป็นจริง สิ่งแรกที่เขาารู้สึก ไม่ใช่ความดีใจ แต่เป็นความผิดหวังและความว่างเปล่า เขารู้ว่าจะไม่ได้กลับไปยังโลกนั้นอีกเป็นครั้งที่สอง จึงตัดสินใจกลับไปยังสหรัฐฯ เพื่อค้นหาประสบการณ์แบบเดียวกัน ฆ่าบอสของแก๊งที่ไม่ยอมจ่ายค่าตอบแทนตามสัญญา ชิงเงินแล้วหนีไปยังสหรัฐฯ แทรกซึมเข้าไปอยู่ในฝ่ายปฏิบัติการเซิร์ฟเวอร์ของบริษัททางการทหารของเอกชน ซึ่งตั้งอยู่ที่ซานดิเอโก้

วาทซาโกแสดงฝีมือที่ฝึกฝนมาอย่างเต็มที่ใน SAO ระหว่างการฝึกซ้อมการต่อสู้แบบ VR กับพวกทหารเรือหรือกองกำลังพิทักษ์ชาติ จนได้เลื่อนเป็นครูฝึกในเวลาไม่นาน มีชีวิตความเป็นอยู่มั่นคงจนเมื่อก่อนเทียบไม่ติด แต่เขาก็รู้สึกไม่พอใจนัก

อยากจะไปที่โลกแห่งนั้นอีกสักครั้ง โลกที่ทุกสิ่งสร้างขึ้นด้วยดิจิทัล โลกแห่งความจริงที่เต็มไปด้วยการโกหก เผยให้เห็นธาตุแท้ของมนุษย์

เขาปรารถนาเรื่องนั้นมาตลอด การได้พบกับ <ลำแสง> และ <นักดาบดำ> อีกครั้งในโลกเวอร์ช่วลที่เหมือนจริงเอา มากๆ อย่างอันเดอร์เวิลด์ จึงแทบจะเรียกได้ว่าปาฏิหาริย์ด้วยซ้ำ ดูเหมือนตอนนี้จิตใจเปลี่ยนแปลงไปด้วยสาเหตุบางอย่าง แต่ถ้าฆ่าเหล่าเพลย์เยอร์ที่อยู่รอบๆ ละก็ นักดาบนำจะยอมตื่นขึ้นมา เขาเป็นคนแบบนั้นแหละ วาทซาโก...PoH หลงใหลในตัวนักดาบดำ ยิ่งกว่ามนุษย์ทุกคนที่เคยได้พบมาก่อนหน้านี้ ถึงขั้นที่ว่า ถ้าได้ฆ่าผู้ชายคนนี้ด้วยมือตัวเอง หลังจากนั้นจะยอมให้ฆ่าตัวเองก็ยังได้

ก่อนอื่นก็ต้องใช้ข้อมูลเท็จ ทำให้ชาวจีนกับชาวเกาหลีใต้ที่ถูกดึงเข้ามาในอันเดอร์เวิลด์ ฆ่ากันเองจนองเลือด ไม่ได้คิดว่าจะโกหกต่อไปได้เรื่อยๆ หรือ อย่างน้อยก็มีหลายคนแล้วที่เริ่มรู้สึกผิดแฉก และได้เถียงกับพวกที่รักชาติจนคลั่ง เมื่อถึงขีดจำกัด แค่น้อยนสะเกิดไฟนิดหน่อยก็พอแล้ว

ห่างออกไปเล็กน้อย เพลย์เยอร์ชาวเกาหลีที่เขาพันใส่
เมื่อกี้ไปหนึ่งที กำลังเกลี้ยกล่อมพวกฟ็องอย่างตื้อดิ่ง ถ้าตะโกน
ว่า ตัดหัวผู้ชายคนนั้น หม่าเจ้าพวกใจเสาะให้หมดล่ะก็ เจ้าพวก
คลั่งชาติคงยอมซັกดาบออกมาอยู่แล้ว

“รอก่อนเถอะ...จะรีบทำให้แกตื่นขึ้นมาเดี๋ยวนี้
แหละ...”

วาทซาโกกระซิบบอกอย่างนั้น กับนักดาบดำที่นอน
กองอยู่กับพื้นด้วยสีหน้าอันว่างเปล่า เขาเพิ่งจะรู้ตัวเอาปาน
นี้ว่า ใบหน้าด้านข้างของเด็กหนุ่ม มันคล้ายกับพี่น้องต่างแม่
ที่เคยเห็นแค่แวบเดียว ก่อนจะทำการผ่าตัดปลูกถ่ายไต จึงรู้สึก
เจ็บแปลบขึ้นมาในใจ

ก่อนอื่นต้องฆ่า <นักดาบดำ> กับ <ล่าแสง> ให้ลึอก
เอาที่ไปจากโลกนี้ แล้วตัวเองก็หนีออกไปด้วย จากนั้นตาม
หาสองคนนั้นที่อยู่ตรงไหนสักแห่งของโอเชียเนเทอร์เทิลให้พบ
มอบความรักให้อย่างเต็มที่แล้วฆ่าอีกครั้ง

แค่นี้ถึงช่วงเวลานั้น ความเจ็บปวดที่สีข้างด้านซ้าย ที่
ไม่เคยหายไปสักครั้งนับตั้งแต่ถูกแย่งเอาไตไปตอนอายุ 15 ก็
บรรเทาลงตั้งเะอะแล้ว

เขาทำหน้ายิ้มภายใต้สูด กระซิบบอกอีกครั้งกับเด็ก
หนุ่มที่นอนอยู่แทบเท้า

“ถ้านายมัวแต่นอนเหม่ออยู่ล่ะก็ ทุกคนได้ตายหมด
แน่ ขอร้องล่ะ รีบ ๆ ตื่นขึ้นมาซะทีเถอะ”

วาทศาโศกดวงดาบคู่ใจ <เมตซ็อบเปอร์> ในมือขวาเล่น
เริ่มเดินออกไปอย่างช้า ๆ

ติก

อาสินะที่เริ่มสูญเสียพลังวิญญาณ ได้ยินเสียงรongsเท้า
ของใครบางคน ย่ำลงบนพื้นดินอันแห้งผาก

ติก ติก เสียงดังเป็นจังหวะเหมือนกับเดินรำ แต่ไร้ชีวิต
ชีวาเหมือนกับเครื่องจักร เสียงฝีเท้าของยมทูตที่เคยได้ยินตั้ง
หลายครั้งในปราสาทลอยฟ้าอันห่างไกล

พอเงยหน้าขึ้น ก็เห็นชายสวมเสื้อปอนโซสีดำเดินเข้า
มาหา จากคิริโตะที่นอนอยู่ห่างออกไปสัก 20 เมตร

ไม่สิ เขาไม่ได้มุ่งหน้ามาหาอาสินะ แต่เป็นโคลนที่โดน
ดาบสองเล่มแทงทะลุอยู่ทางด้านขวา เขาคงตั้งใจจะไปปลิดชีพ
ซามูไรที่สภาพใกล้ตายเต็มที แทบจะเหลือแต่แรงใจเท่านั้น

อาสินะคิดว่าอย่างนั้นชั่วขณะหนึ่ง แต่ก็รู้สึกได้ทันที
ว่ามันไม่ใช่

อัศวินเกราะสีแดงสองคน กำลังโต้เถียงกันด้วยภาษา
เกาหลีที่ฟังไม่เข้าใจอยู่ใกล้ ๆ โคลนที่ล้มอยู่ รู้สึกตัวอีกที
ดูเหมือนว่ากองกำลังใหญ่ที่ปิดล้อมกองทัพโลกมนุษย์ของ
อันเดอร์เวิลด์และเพลย์เยอร์ชาวญี่ปุ่นที่เหลือรอดอยู่ กำลัง
กระทบกระทั่งกันเองอย่างหนัก

บางทีเพลย์เยอร์ที่ยังเชื่อคำพูดของ PoH อยู่ คงจะ
 ด่าทอเพลย์เยอร์ที่รู้สึกตัวแล้วถึงเรื่องโกหก ขึ้นเป็นแบบนี้ละ
 ก็ ถ้ามีเหตุจูงใจสักเล็กน้อย ฝ่ายแรกจะต้องซัดดาบเข้าสู่กับ
 ฝ่ายหลังเป็นแน่ และถ้าเป็นอย่างนั้น ความโกรธแค้นก็จะ
 ลุกลามไปยังเหล่าเพลย์เยอร์จีนและเกาหลีจนทั่ว บางที PoH
 คงตั้งใจจะหยุด.....

...ไม่สิ

ไม่ใช่แน่นอน

ผู้ชายคนนั้นคงคิดจะเติมเชื้อไฟ ให้กับการปะทะกัน
 ครั้งใหญ่ที่เริ่มลุกลามในสนามรบ

เหมือนกับตอนที่เอาตำแหน่งรั้งของกิลด์ฆาตกร
 <รฟฟินคอฟฟิน> ที่ตัวเองสร้างขึ้น มาบอกให้กลุ่มเคลียร์เกม
 รู้ เพื่อให้เกิดการกวาดล้างอันนองเลือด

ไม่เข้าใจเลยว่าเขาจะได้อะไรจากการปล่อยให้กองกำลัง
 ของตัวเองหายไปกว่าครึ่ง แต่ก็มั่นใจแล้วว่าอะไรบางอย่างที่ชั่ว
 ร้ายกำลังจะเกิดขึ้น

PoH เดินอย่างเชื่องช้า ออกคำสั่งบางอย่างด้วยภาษา
 เกาหลี

สองคนที่จับกุมไคลน์อยู่ กระซอกอีกคนหนึ่งจับแขนทั้ง
 สองข้างเอาไว้ รวากับหายใจลงแล้ว

ยมทูตเสื้อปอนโซสีดำ ตั้งท่าจับมัดเล่หมาเสียดัง ฝุ่น
 เพื่อกำจัด <คนทรยศ> ด้วยตัวเอง แล้วชูหัวให้ดู เพื่อ

ปลุกระดมเพลย์เยอร์จินกับเกาหลียังคงเชื่อมั่นในตัวเอง ให้
เช่นฆ่าพวกพ้อง

จะยอมให้ทำแบบนั้นไม่ได้เด็ดขาด เพื่อเป้าหมาย
สุดท้ายอย่างการปกป้องชาวอันเดอร์เวิลด์ ไม่ควรหยุดยั้งการ
ฆ่ากันเองของเหล่าอัศวินชุดแดงก็จริง แต่ว่าถึงจะหายไปครึ่ง
หนึ่งมันก็เกิน 10,000 คนอยู่ดี นอกจากนี้พวกเขาต่างก็โกรธ
และแสดงความเป็นศัตรูกันอย่างเต็มที่ อาจจะมีเอามาพบกับคน
ญี่ปุ่นหรือชาวอันเดอร์เวิลด์ก็ได้

และที่สำคัญที่สุด เพลย์เยอร์ชาวจินกับเกาหลิครึ่งหนึ่ง
ที่ถูกฆ่าด้วยการปลุกระดมของ PoH ก็คือผู้คนที่รู้สึกถึงความ
เป็นจริงในโลกแห่งนี้...หรือก็คือยอมเชื่อคำพูดของเพลย์เยอร์
ชาวญี่ปุ่น จะนั่งดูตายปล่อยให้พวกเขาตายไม่ได้เด็ดขาด

ต้องเคลื่อนไหวแล้ว ลูกขึ้นตั้งท่าจับดาบ หยุดการ
ประหารของ PoH

แต่ว่า แชนชาไม่มีแรงเลย ทุกครั้งที่หายใจ บาดแผล
จำนวนนับไม่ถ้วนทั่วร่างจะปวดตื้อ บันทอนกำลังใจ

.....ไม่ไหว.....ยืนไม่ไหว

อาสีนะชันเข้าข้างหนึ่งกับพื้นดินอันแห้งผาก ฟันลม
หายใจอย่างอ่อนล้า

ค่อยๆ ขดตัวลง เส้นผมที่เลอะเทอะลื่นหลุดจากไหล่
บดบังทัศนวิสัย

ฟังเสียงฝีเท้าของยมทูตใกล้เข้ามา พลังหลับตาทั้งสอง
ข้างที่มีน้ำตาซึมอยู่.....

ในตอนนั้นเอง

ไม่เป็นไร

ถ้าเป็นอาสินะละก็ ต้องลูกไหนแน่

ได้ยินเสียงใครบางคนดังอย่างชัดเจนอยู่ที่ข้างหู
มือของใครสักคนจับที่ไหล่ทั้งสองข้างอย่างอ่อนโยน
แต่ว่าหนักแน่น

แสงอันอบอุ่นหลังไหลเข้ามาในร่าง...เข้ามาในใจ
สายลมเย็นสบาย พัดความเจ็บปวดที่ร่างให้หายไป

เอ้า ลูกชิ้นลี อาสินะ
เพื่อปกป้องสิ่งสำคัญ

มือขวาของอาสินะขยับ คีบคลานไปบนพื้นดิน คว่าสิ่ง
ที่กอดอยู่ตรงนั้นเอาไว้

คำมขของเราเปียร์แห่งเทพผู้สร้าง <เรเดียนท์ไลท์>
เธอเงยหน้าขึ้น ยมทูตเสื้อปอนโซสีดำกำลังจะเงื้อมีด
ที่เปล่งประกายเป็นสีแดงราวกับเลือดขึ้นสูง อัศวินชุดแดงที่
ถูกจับอยู่ ตัวเกร็งไปทั้งร่างด้วยความกลัว เสียงดังเซ็งแซ่รอบ ๆ
สงบลงชั่วขณะ สายตาจำนวนนับไม่ถ้วนจับจ้องอยู่ที่คมมีดอัน
ไร้ความปราณี

อาสึนะก็ล้มหายใจ กัดฟันแน่น รวบรวมพลังที่เหลือ
อยู่ทั้งหมด

พุ่งตัวออกไป

“ย่า...กกกกกกกกกก!!”

เธอส่งเสียงร้องจนแทบกระอักเลือด เงื่อเรเปียร์ใน
มือขวา ล้ำแสงสีขาวพวยพุ่งจากปลายดาบอันแหลมคม ทำพื้น
ฐานที่เคยใช้มาหลายพันหลายหมื่นครั้ง ซอร์ดสทิล <ลิเนียร์>

PoH รู้สึกถึงการโจมตีของอาสึนะด้วยปฏิกิริยาตอบสนอง
ของอันน่าที่

“โอ๊ะ...”

เขาส่งเสียงร้องพลางเอนร่างที่นอนบน อาสึนะพยายาม
ใช้มือขวาขีดเข้าไปในความมืดภายใต้จุดที่ถอยห่างออกไป

รู้สึกได้เบา ๆ ที่มีมือ ผมหยักศกสีดำปลิวกลางอากาศ
เลือดสด ๆ หลายหยดกระเซ็นจากผิวสีคล้ำ

...ถูกหลบได้!

ช่องว่างอันใหญ่หลวงที่เกิดขึ้นหลังจากใช้งาน
ซอร์ดสทิล เหมือนกันทั้งไอน์แครดและอันเดอร์เวิลด์ มีดของ

PoH แผลเสียดำราม จูโจมใส่ลำตัวของอาสึนะที่กำลังเกิด
ดีเลย์ชั่วขณะซึ่งเป็นอันตรายถึงตาย

แต่ขณะเดียวกัน อาสึนะก็เฟ่งอิมเมจอยู่ที่เท้าของ

PoH

แสงสีรุ้งกลาง ๆ พวยพุ่งจากพื้นดินแล้วหายไป อาสึนะ

สร้างพื้นฐนขนาดไม่กี่เซนติเมตรขึ้นมาข้างใต้เท้าของ PoH ด้วยพลังของเทพผู้สร้างสเดเชีย

มันเป็นการควบคุมพื้นที่เล็กๆ น้อยๆ แต่ก็รู้สึกปวดรากับมีฟ้าแลบอยู่ในสมอง ค่าชดเชยนั้นทำให้ยมทูตชุดดำเสียหลัก มีดในมือฟันโดนแค่ชุดของอาสินะ

“ฮึ...ม!”

อาสินะหายจากดีเลย์ ชักเรเปียร์กลับอีกครั้ง

“ย้าย!”

PoH สะบัดเล็อบอนโซ ตั้งท่าจับมีดหันขึ้นด้านบน

ท่าทางความเร็วสูง กับท่าฟันอันรุนแรงปะทะกันอย่างหนักหน่วง เกิดแสงสปาร์ควิวบริสุทธ์กับสีแดงเข้มปะปนกัน

อาสินะเค้นพลังทั้งหมดที่มีอยู่ พยายามผลักคมมีดที่ด้านกันอยู่ เป่าเสียงพุดแหบๆ

“นาย...ต้องการอะไรกันแน่”

ปากของ PoH ที่เห็นอยู่ภายใต้ฮู้ด แสยะยิ้ม กล่าวด้วยน้ำเสียงสากๆ

“ของมันแน่อยู่แล้ว แบล็คก็ยังไม่ล่ะ...กะว่าจะฆ่าตั้งแต่ที่ชั้น 5 ของไอน์แครดแล้ว แต่ฆ่าไม่สำเร็จ สิ่งที่คุณต้องการก็คือเจ้านั้นแหละ”

“...ทำไมถึงแค่นคริโตะคุณขนาดนั้น เขาไปทำอะไรให้นาย”

“แค่นหรือ...?”

PoH พุดทวนอย่างผิดหวัง เอาหน้าเข้ามาใกล้ชนิด
หน้อย แล้วกระซิบบอก

“คิดว่าถ้าเป็นเธอจะเข้าใจเสียอีกว่า ฉันรักหมอนั้น
มากมายแค่ไหน ในโลกที่มีแต่เรื่องเฮงซวย มีแต่หมอนั้นคน
เดียวที่เชื่อใจได้อย่างไม่มีเงื่อนไข ถึงฉันจะทรمانยังงี้เจ้านั้น
ก็ไม่เคยผิดเพี้ยน ถึงจะล่อลวงยังงี้เจ้านั้นก็ไม่เคยแปรเปลี่ยน
มอบความหวังและความยินดีให้กับฉันอยู่ตลอด ดั่งนั้น...ถึงยก
โทษให้ไม่ได้ที่หมอนั้นกลายเป็นแบบนี้ตอนที่ฉันไม่อยู่ ฉันจะ
ปลุกหมอนั้นให้ตื่นแล้วฆ่ามันให้ได้เลย เพื่อการนั้นแล้วไม่ว่าจะ
ต้องฆ่าใคร...หรือฆ่าสักก็หมื่นก็พันคน ฉันก็จะทำ”

คำพูดอันน่าสะพรึงกลัวจากปากของยมทูต กลายเป็น
จิตชั่วร้ายสีดำ พัวพันอาสีนะ ทำให้จิตต่อสู้อของเธอหายไป

“ความหวัง...? ความยินดีงั้นรี...? สิ่งที่ทำมา มัน
ทำให้ศิริโตะคุง...ต้องรู้สึกแยขนาดไหน.....!!”

อาสีนะพยายามโต้ตอบด้วยคำพูด แต่สะกิดไฟที่พวย
พุ่งอย่างต่อเนื่องจากจุดปะทะระหว่างมิดกับเรเปียร์ ก็ยับเข้า
มาใกล้เธอทีละนิด ๆ

ไม่สิ...ไม่ใช่แค่จิตต่อสู้อของอาสีนะสิ้นคลอนเท่านั้น
ดาบมารเมตซ็อบเปอร์รี่ในมือขวาของ PoH ก็สั่นราวกับมีชีวิต
ค่อย ๆ หนาขึ้นทีละนิดด้วย

PoH เองก็คงรู้สึกได้ว่าอาสีนะตกตะลึง จึงแสยะยิ้ม
ภายใต้สูด

“ในที่สุดฉันเองก็เข้าใจกลไกของโลกใบนี้แล้วละ ชีวิตที่สูญเสียและเลือดที่หลังจะกลายเป็นพลังงาน เหมือนกับตอนที่ <มิโกะแห่งแสง> ใช้เลเซอร์มหึมากวาดล้างกองทัพดาร์คเทอร์ริทอรีงี้ล่ะ”

อาสินะเองก็ได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับระบบที่เป็นแกนหลักของอินเทอร์เน็ตก่อนที่จะได้รู้ สรุปก็คือ <ทรัพยากรพื้นที่> นั่นเอง แต่โดยทั่วไปแล้วต้องท่องคอมมานด์อันซับซ้อน หรือไม่ก็สวมใส่อาวุธที่มีพลังดูดซับทรัพยากรถึงจะใช้งานได้ ถึงแม้การที่เมตชีอปเปอร์ขยายใหญ่ขึ้นเป็นผลมาจากทรัพยากรพื้นที่ PoH ก็ไม่ได้ رایคอมมานด์สักนิด ส่วนมีดก็คอนเวิร์ทมาจากข้อมูลตัวละครสมัย SAO ไม่น่าจะมีความสามารถดูดซับทรัพยากร

แต่ว่า PoH พุดต่อร่าวกับอ่านความคิดของอาสินะออก

“<เมตชีอปเปอร์> เล่มนี้ มีคุณสมบัติคือความสามารถจะลดลงทุกครั้งที่ได้คอนมอนสเตอร์ได้ แต่ถ้าฆ่าเพลย์เยอร์...หรือฆ่าคนมากเท่าไรมันก็จะยิ่งแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น ดูเหมือนว่าถ้าฆ่ามอนสเตอร์เยอะ ๆ คำสาปจะคลาย จนพัฒนาต่อเป็นดาบคาตานะที่มีชื่อคล้าย ๆ กัน แต่แน่นอนว่าฉันไม่สนใจของแบบนี้หรอก ประเด็นก็คือความสามารถดั้งเดิมที่ว่ายิ่งฆ่าคนก็จะยิ่งแข็งแกร่งขึ้น มันยังทำงานอยู่แม้แต่ที่อินเทอร์เน็ตก็ตาม ในสนามรบแห่งนี้มีชีวิตของหน่วยอเมริกาที่พวกเธอฆ่า กับชีวิต

ของกองทัพญี่ปุ่นที่กองทัพผสมจีนเกาหลีฆ่า ลอยอยู่คละคลุ้งไปหมด ถ้าหากเจ้าพวกจีนกับเกาหลีฆ่ากันเองล่ะก็ จะยังมีชีวิตจำนวนมหาศาลทะลักล้น”

ระหว่างที่ยมทูตกระซิบบอก เมตซ์ท็อปเปอร์ก็ส่งเสียงดังกึก ๆ ๆ ขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ <เรเดียนท์ไลท์> ของอาสินะที่เป็นอุปกรณ์สวมใส่ของ GM ลั่นรากับทนแรงกดดันนั้นไม่ไหว เสียงรอบข้างหายไป ได้ยินเสียงหายใจกับเสียงเต้นของหัวใจตัวเองดังก้องอยู่ที่หู

PoH กล่าวขณะที่โถมหน้าหนักเข้าไปใส่อาสินะ รวากับว่าดาบมารเล่มนั้นยาวขึ้น

“พอดูดซับชีวิตจนหมดเกลี้ยงแล้ว ฉันจะฆ่าฟัลด์ไลท์เทียมที่มีอยู่ในโลกนี้ให้หมดเลย ไม่ใช่แค่เจ้าพวกที่ตัวสั้นอยู่ด้านหลังเท่านั้นหรอกนะ...? ทั้งเจ้าพวกสัตว์ประหลาดดินแดนแห่งความมืด แล้วก็มนุษย์ในโลกมนุษย์ด้วย ไม่รู้หรือว่ามีอยู่ที่คน แต่ถ้าทำขนาดนั้นล่ะก็ เจ้านั้นจะต้องตื่นขึ้นมาแน่ ๆ ถ้าเป็น <นักดาบดำ> ที่ฉันเชื่อมั่นล่ะก็นะ”

สายลมเย็น ๆ พัดฮู้ดหนังสือดำลั่นไหว เผยให้เห็นดวงตาทั้งสองข้างภายใต้ความมืด ดวงตาสีแดงเปล่งแสงเล็กน้อย

ปีศาจ ไม่ใช่คน ปีศาจของจริง

นี่คือธาตุแท้ของผู้ชายที่ชื่อว่า PoH หน้ากาก <นักปลุกระดมผู้เริงรา> ที่เขาเคยสวมที่อิน์แครด และหน้ากาก <ผู้บัญชาการที่เข้มงวด> ที่สวมอยู่ในสนามรบแห่งนี้ ล้วนแต่เป็น

สิ่งจอมปลอม ที่จริงแล้วเขาคือผู้แก้แค้นเลือดเย็น ที่ต้องการ
 ทรมาณและฆ่าคนอื่นเท่านั้นเอง

เรียวยเร่งหายไปจากเข้าของอาสินะ เรเปียร์ลั่นอีกครั้ง
 คมของมีดจ่อเข้ามาใกล้ลำคอ

“วางใจเถอะ ฉันยังไม่ฆ่าเธอหรอก แต่จะทำให้เธอมา
 ขัดขวางมากกว่านี้ไม่ได้เท่านั้นเอง เธอต้องดูให้จบ... ตอนที่เจ้า
 นั้นตื่นขึ้นมา แล้วตายด้วยน้ำมือของฉัน”

เมตซีอปเปอร์ขยายใหญ่ขึ้นกว่าตอนแรกเกือบสอง
 เท่า เรเดียนท์ไลท์ส่งเสียงแหลมๆ เกิดรอยแตกร้าวเล็กน้อย
 ที่ตัวดาบ

เข้าซ้ายของอาสินะทรุดลงกับพื้น หมอกสีดำพวยพุ่ง
 ออกมาจากผู้ดี มีแต่คมดาบเหล็กกล้าเนื้อหนา และดวงดาบสี
 แดงเข้ม เปล่งประกายอยู่ภายใต้ความมืด

มีมือเล็กๆ ของใครบางคน

ประคองหลังของอาสินะที่กำลังจะหมดแรงอีกครั้ง

ไม่ต้องห่วง

ฉันจะอยู่เคียงข้างเธอตลอดไป

แสงโปร่งใสสีน้ำเงินแหวกความมืดจากใจกลางอกของ
 อาสินะ

อาสินะเห็นปีกสีขาวแผ่ขยายออกมาจากหลังของตัวเอง
 เอง จากเงาสะท้อนที่เมตซีอปเปอร์

เสียงทุกอย่างกลับคืนมา ได้ยินเสียงของเหล่าพวกฟ็อง
ดั่งปะปนกับเสียงดังวุ่นวายในสนามรบ

“อาสึนะ!! พยายามเข้า อาสึนะ!!”

“คุณอาสึนะ!! คุณอาสึนะ.....!!”

“ลุกขึ้น อาสึนะ!!”

“อาสึนะ.....!!”

ลิซเบ็ธ ซิลิก้า เอคิล ไคลน์

ไม่ใช่แค่เหล่าพวกฟ็องเท่านั้น ซาคุยะกับอลิเซียและ
กลุ่ม ALO ที่รอดตาย กับพวกซิวเนสลิปป์ไนท์ แล้วก็อัศวินเร
นริแห่งกองทัพปกป้องโลกมนุษย์ ทีเซ่ โรเนีย ซอร์ดิลีน่า หรือ
แม้กระทั่งเหล่าผู้พิทักษ์กับนักบวช ต่างก็ส่งเสียงมาถึงอาสึนะ

...ขอบคุณนะ ทุกคน

...ขอบคุณนะ ยูกิ

...ฉันยังต่อสู้ไหว จิตใจของทุกคนช่วยมอบพลังให้กับ

ฉัน

“.....ไม่ยอมแพ้.....ฉันไม่มีทางแพ้...คนที่เอาแต่
เคียดแค้นอย่างนายเด็ดขาด!!”

ทันทีที่ตะโกนว่าอย่างนั้น คลื่นแสงสีขาวก็พวยพุ่งจาก
หัวร่างของอาสึนะ ผลักร่างของ PoH ให้ถอยออกไป

เธอลุกขึ้นยืนพร้อมกับเงิเธเรียในมือขวาเต็มที
ลำแสงสีม่วงอ่อนที่ทำให้นึกถึงดอกไม้แห่งกาลเวลา ถูกปล่อย
ออกมาจากตัวดาบจำนวนนับไม่ถ้วน จนทำให้โลกเปลี่ยนสี

“ฮืม...!!”

เสียงใส่ลำตัวอันว่างเปล่าของยมทูตที่พยายามประคองตัว

อาสินะใช้งานออร์จินัลซอร์ดสทีกที่ได้รับสืบทอดจาก <ดาบประกาศิต> ยูกิ

แทงจากทางขวาบน 5 ครั้ง ทำแท่งความเร็วสูง ทำให้เกิดจุดแสงในแนวเฉียง 5 จุด

แทงจากทางซ้ายบนอีก 5 ครั้ง ไขว้กันกับรอยเมือลึกลับ 5 จุด

“อีก...”

PoH ฟันลมหายใจออกมาพร้อมกับเลือดสด ๆ ปรกาศสีแดงเข้มสถิตอยู่ที่มืดเล่มใหญ่ ถ้าโดนฟันอย่างจังด้วยท่าเคาน์เตอร์ลัทธิ HP ที่เหลืออยู่น้อยนิดคงจะหมดเกลี้ยงแน่ ๆ

แต่ว่า การโจมตีของอาสินะยังไม่จบ

“ย้ายกกกกกกกกกก!!”

เธอทุ่มพลังทั้งหมดที่เหลืออยู่เอาไว้ที่ปลายดาบ โจมตีครั้งสุดท้ายอย่างรุนแรงที่สุด เข้าได้ใจกลางของรอยไขว้

OSS โจมตีต่อเนื่องสิบเอ็ดครั้ง <มาเธอร์ โรซารีโอ>

ประกายสีม่วงคล้ายกับดาวตก ทะลวงที่หน้าอกของ

PoH

ยมทูตเสื้อปอนโซสีดำลอยละลิวกลางอากาศ ตกถึงพื้นดินห่างออกไปไกล

อาสึนะใช้พลังใจไปจนหมดจึงทรุดลงคุกเข่าอีกครั้ง
พลางส่งเสียงเรียกในจิตใจ

...ขอบคุณนะ ยูกิ

เธอไม่ได้ยินเสียงตอบ บางทีมันอาจจะเป็นมือมายา
และเสียงมายา ที่ความทรงจำของอาสึนะสร้างขึ้นมาเอง
ตั้งแต่แรกก็เป็นได้ ต่อให้เป็นอย่างนั้นก็เถอะ ที่โลกแห่งนี้ทุก
อย่างถูกสร้างขึ้นด้วยความทรงจำ ดังนั้นมันจึงไม่ใช่ของปลอม
อย่างแน่นอน

ใช่แล้ว...เดิมทีไม่น่าจะใช้ OSS มาเธอร์โรซารีโอที่
อันเดอร์เวิลด์แห่งนี้ได้ ซอร์ดสกลิของอดีต SAO ถูกอิงะกับ
คิคุโอะกะนำเข้ามาใช้พร้อมกับเดอะซิด แต่คนที่สืบทอดมา
เธอร์โรซารีโอก็คืออาสึนะเผ่าอันดินใน ALO ต่างหาก อาสึนะ
ในร่างสเตเซียซึ่งไม่ได้คอนเวิร์ทมาจากที่อื่น จึงไม่มีข้อมูล
ดังกล่าวอยู่

แต่ว่า OSS กลับทำงานได้อย่างถูกต้องพร้อมกับแสง
เอฟเฟกต์ ถ้าหากนั่นคือพลังแห่งจินตนาการล่ะก็ เรื่องที่ยูกิ
คืนชีพขึ้นมาชั่วขณะจากความทรงจำของอาสึนะแล้วให้กำลังใจ
ก็คือความจริงเช่นกัน เพราะความหลังคือสิ่งที่ไม่มีความ
ไปตลอดกาล

SWORD ART ONLINE

ALICIZATION LASTING

SWORD ART ONLINE Vol.18

© REKI KAWAHARA 2016

First published in Japan in 2016 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,

through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo.

ตัวละครและเรื่องราวในเล่มนี้

เป็นเพียงเรื่องที่ตั้งขึ้นเพื่อความบันเทิงจากจินตนาการของผู้เขียนเท่านั้น
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ กับเหตุการณ์ บุคคล หรือสถานที่จริงใดๆ ทั้งสิ้น

Story and characters in this is a fiction

for entertain based on author 's imagination,

and not involve with real event, people or places in real life.

สงวนลิขสิทธิ์ หนังสือเล่มนี้ ได้รับอนุญาตให้จัดทำขึ้นเป็นภาคภาษาไทย
และจัดจำหน่ายโดยได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเทศญี่ปุ่น
ห้ามผู้หนึ่งผู้ใดนำไปลอกเลียน ทำซ้ำ ในรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ

All Rights Reserved.

This book is published in Thai under the legal permission from Japanese licensor,
Prohibit from copy or reproduce in any forms or means.

SWORD ART ONLINE

ALICIZATION LASTING

เรื่อง : เรติ คาวาฮาระ / ภาพ : abec

แปล : สรพงษ์

บรรณาธิการ : ตูลย์ชาติ

กองบรรณาธิการ

ITone

darknesswind

Art Director : ChroNo

ปก : Calbee

รูปเล่ม : วิชัย ตระกูลพัฒนกร

จัดพิมพ์โดย

Zenshu Publishing Co., Ltd.

1 อาคารมนต์พิชิต ถ. รัชดาภิเษก

บางโพธิ์พวง ยานนาวา กทม. 10120

โทร. 02-294-2327

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 230 บาท

จัดจำหน่ายโดย Zenshu Publishing Co., Ltd.

www.zenshu.co.th

Facebook : www.facebook.com/zenshucomic

ISBN : 978-616-324-907-4

9 786163 249074

230 บาท

SWORD ART ONLINE Vol.18

© REKI KAWAHARA 2016

First published in Japan in 2016 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.
Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo,
through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo.

แนว : Action - Fantasy

เหมาะสำหรับ : ทั่วไป

facebook.com/zenshucomic

www.zenshu.co.th

